

ק"פ 58170/07/21 - דני זילברשלג נגד רפאל ינאי

בית משפט השלום בחדרה

ק"פ 58170-07-21 זילברשלג נ' ינאי

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
קובל	דני זילברשלג
נגד	
נאשם	רפאל ינאי

החלטה

לפני "בקשה לדחיית קובלנה פלילית פרטית על הסף".

1. בתאריך 27.7.21 הגיש הקובל כנגד הנאשם קובלנה פלילית פרטית המייחסת לו עבירות שונות על חוק העונשין, חוק הגנת פרטיות וחוק איסור לשון הרע (להלן: "הקובלנה").
2. בקובלנה נטען כי ביום 5.12.12, בהתאם ל"הסכם נאמנות בלתי חוזרת", מונה הקובל ע"י בני הזוג אליאס ורות בלכמן ז"ל, כנאמן על כלל נכסיהם (להלן: "הסכם הנאמנות משנת 2012") וכי ביום 8.4.14 מונו הקובל והנאשם כמנהלי עזבונה של הגב' בלכמן (להלן: "הסכם ניהול העזבון משנת 2014"). טענתו העיקרית של הקובל היא כי על רקע היותו מאוים ע"י לקוחו סשה בוכמן, המבקש ליטול לעצמו את כל נכסי הנאמנות באמצעותו, ביצע הנאשם "עוולות בכוונה פלילית" לפגוע בהסכם הנאמנות משנת 2012 ובתוך כך נטל את כל כספי הגב' בלכמן המנוחה מבנק לאומי והעבירם לחשבונו בבנק הפועלים, הסיג גבול בכך שמנע את השימוש בדירה בקרית חיים הרשומה על שם המנוחה והוא מנסה למכרה, ועוד.
3. מנגד טוען הנאשם - כטענה מקדמית - כי מאחר שבמסגרת הליך משפטי אחר שהתקיים בין הצדדים קבע בית המשפט באופן מפורש שהקובל אינו נאמן על נכסי המנוחה, אזי יש בכך בלבד כדי לשמוט את הבסיס מתחת לכל טענותיו נגדו.
4. לאחר שעיינתי בכתב הקובלנה בבקשת הקובל ליתן צווים שונים כנגד הנאשם, בתגובת הנאשם בכתב ובתשובת הקובל לתגובתו ונתתי דעתי לטענות אותן השמיעו הצדדים בפני בעל-פה ולפסקי הדין וההחלטות השונות שהונחו בפני, מסקנתי היא כי דין בקשת הנאשם לדחיית הקובלנה על הסף, להתקבל.

ואלה טעמי:

א. קובלנה פלילית היא הליך המתנהל ע"י אדם פרטי. מדובר בהליך שתוצאתו עלולה להיות הרשעת הנאשם בפלילים וענישתו. משכך, נקבע בפסיקה כי יש לפקח על עשיית שימוש ראוי בהליך זה, לבל ישמש לצורך רדיפה או נקמה אישית. בהקשר זה נפסק לא אחת כי בהליך של קובלנה פרטית פלילית יש לדקדק בהתנהלות הקובל, המשוחרר מחובותיה של המדינה בכובעה כמאשימה בהליכים פליליים. הקובל אינו נהנה מחזקת תקינות המינהל, ולא ניתן לצאת מנקודת מוצא בעניינו, לפיה גורם מקצועי ואובייקטיבי אסף ראיות, בחן את דיוותן, פעל בהתאם להנחיות סדורות, בדק האם קיים סיכוי סביר להרשעה, סקר באופן אובייקטיבי ומקצועי את הפסיקה וההלכות הרלבנטיות ובקובלנה בסוגיית לשון הרע - שקל את מעמדו של חופש הביטוי - במנותק מהסכסוך האישי המתנהל בין הצדדים (ר' בג"ץ 4957/08 **שורת הדין ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה**). לנוכח קשיים אלה, מושמעות מעת לעת דעות המבקשות לבחון את מוסד הקובלנה הפלילית הפרטית (ר' דברי הנשיא ברק ברע"פ 9818/01, ביטון ואח' נ' סולטן ואח'; רע"פ 1955/12 **שאול נמרי נ' משה בנימיני ואח'**; מאמרה של כב' השופטת בדימוס בן עתו, "הקובלנה הפרטית", הפרקליט כ"ה 521, ואף **הצעת חוק לביטול את מוסד הקובלנה - הצעת חוק סדר הדין הלילי** (תיקון מס' 67)(ביטול קובלנה) התשע"א-2011, ה"ח 615).

ב. סעיף 70 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי:

"הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי הענין; בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמע, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמע, אם אין כוונה אחרת משתמעת".

הנה כי כן - קובלנה פלילית נחשבת ככתב אישום לכל דבר וענין, ולפיכך גם הוראות חוק סדר הדין הפלילי חלות לגביה.

ג. מהסכם הנאמנות משנת 2012 שצורף לכתב הקובלנה, עולה כי ביום 5.12.12 מינו אותו בני הזוג בלכמן להיות נאמן בנאמנות בלתי חוזרת על כלל נכסיהם וזכויותיהם.

ד. דא עקא, שמפסקי הדין שניתנו מאז, הן בבית המשפט המחוזי בתל אביב (**ת"א 20312-04-21**), הן בבית המשפט לענייני משפחה בחיפה (**ת"ע 5255-09-15** כפי שאוזכר בפסה"ד של בית המשפט המחוזי בחיפה) והן בבית המשפט המחוזי בחיפה (**ה"פ 35530-02-16**), למדתי כי בכל אותם הליכים הציג הקובל את עצמו כמי שמונה כנאמן על נכסיו של מר בלכמן מכח הסכם אחר, מאוחר יותר, הסכם שלטענתי נחתם ביניהם ביום 8.4.14, ולא הזכיר את דבר קיומו של ההסכם משנת 2012 כלל וכלל. ההסכם משנת 2014 לא צורף לכתב הקובלנה שלפני וגם לא בשום שלב לאחר מכן.

ה. טענת הקובל לפיה הסכם הנאמנות משנת 2012 לא נחשף על ידו בהליך שהתנהל בבית המשפט

המחוזי בחיפה, בשל סעיפי סודיות הכלולים בו, נדחתה על ידי בית המשפט (ר' סעיף 55 לפסק הדין שניתן בה"פ 35530-02-16 ביום 24.8.21). בפסק הדין שניתן באותו הליך נקבע כי הסכם הנאמנות משנת 2014 מנוגד להוראות הדין ומשכך נעדר תוקף (ר' סעיף 62 לפסק הדין), ואם לא די בכך, אזי גם נקבע כי משהקובל שהוא עורך דין במקצועו, הושעה משלכת עורכי הדין לצמיתות, הרי שכוחו ומעמדו כנאמן הופקעו ממילא (ר' סעיף 75 לפסק הדין).

1. מפסק הדין שניתן ע"י בית המשפט המחוזי בתל אביב ביום 20.7.21 בת"א 20312-04-21, עולה כי בית המשפט המליץ לקובל שתביעתו כנגד הנאשם בכל הנוגע להסכם משנת 2012 תימחק וכי טענותיו תידונה במסגרת ההליך שהתנהל במקביל בבית המשפט המחוזי בחיפה.

2. משבית המשפט המחוזי בחיפה דחה אך לאחרונה, בחודש אוגוסט 2021, את תביעת הקובל כנגד הנאשם ובתוך כך הגדיר את התנהלותו כ"התנהלות חמורה", קבע כי הקובל הטעה אותו (את בית המשפט - ר.ס.מ), דחה את טענותיו בכל הנוגע להסכם הנאמנות משנת 2012 והכריז על הסכם הנאמנות משנת 2014 (ההסכם היחיד שהוזכר שם ע"י הקובל מלכתחילה) כנעדר כל תוקף חוקי, לא נותר לי אלא לדחות על הסף את כתב הקובלנה שהוגש מטעמו כנגד הנאשם, ואשר מתבסס על אותם הסכמים שבתי משפט אחרים כבר נדרשו אליהם.

5. בנוסף לכל האמור לעיל, אציין כי אף אופן הגשת כתב הקובלנה לבית משפט זה, היה בו כדי להטעות, שכן הקובל הגישו תחילה ללא נספחים כלל, ובהמשך צירף נספחים מסוימים שלא כללו את פסקי הדין שניתנו על ידי בתי המשפט השונים כמפורט לעיל. אל פסק הדין המלא של בית המשפט המחוזי בחיפה התוועדתי רק בזכות הנאשם שהגישו לעיוני.

6. סוף דבר אני מחליטה לדחות את הקובלנה על הסף.

הקובל יישא בהוצאות הנאשם בסך של ₪ 2,500 אותו יפקיד בקופת בית המשפט עד ליום 17.2.22.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ב, 10 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.